

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf. 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

[XXX]

Anonymiseret

Afgørelse – Klage over Ringkøbing-Skjern Kommunes afgørelse af 12. februar 2014 om afslag på dispensation fra tilslutningspligt

3. marts 2014

J.nr. 1021-14-14-10

LNB-EKN

Deres ref.

De har den 12. februar 2014 klaget til Energiklagenævnet over Ringkøbing-Skjern Kommunes afgørelse af 12. februar 2014. Ved afgørelsen meddelte kommunen afslag på Deres ansøgning om dispensation fra tilslutningspligt til Ørnholm/Grønbjerg Kraftvarmeværk A.m.b.a. for Deres ejendom beliggende [XXX].

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet ophæver Ringkøbing-Skjern Kommunes afgørelse af 12. februar 2014, og sagen hjemvises til kommunen til fornyet behandling. En nærmere begrundelse for Energiklagenævnets afgørelse fremgår nedenfor.

Sagens baggrund

Ringkøbing-Skjern Kommune har oplyst, at Deres ejendom bliver forsynet med fjernvarme fra Ørnholm/Grønbjerg Kraftvarmeværk A.m.b.a. (herefter værket). Der har siden 1993 været tinglyst en deklaration på ejendommen om tilslutningspligt til kollektiv varmforsyning hos værket.

Den 6. januar 2014 indsendte De en ansøgning til Ringkøbing-Skjern Kommune, hvor De anmodede om dispensation fra tilslutningspligten til værket for Deres ejendom på grund af prisstigninger.

Ringkøbing-Skjern Kommune meddelte Dem den 12. februar 2014 afslag på Deres anmodning om dispensation med følgende begrundelse:

”[...]

Afgørelsen begrundes med, at en dispensation her ikke vil være omfattet af de muligheder der fremgår af § 17 i tilslutningsbekendtgørelsen, (bekendtgørelse nr. 690 af 21/06/2011 om tilslutning m.v. til kollektive varmforsyningsanlæg).

Yderligere er det kommunens vurdering, at en dispensation til tilslutningspligten, vil medføre præcedens i lignende sager. Det vil

efter kommunens vurdering, være med til at udhule
kraftvarmeværkets økonomi.
[...].

De klagede herefter til Energiklagenævnet den 12. februar 2014. I Deres klage fremførte De, at Deres anmodning om dispensation fra tilslutningspligten skyldes niveauet for afgifterne, som er steget markant de seneste år. De har oplyst, at De bor alene og dermed ikke har nogen at dele udgifterne med. Derudover er De blevet tilbudt en voksenlæreplads, som vil sikre Deres fremtid, men medfører, at De må gå ned i løn under uddannelsen. De oplyser, at De med det nuværende prisleje og af de ovenfor anførte grunde, ikke kan se, hvordan De fortsat skal kunne betale Deres regninger. De oplyser endvidere, at De vil være nødsaget til at opgive uddannelsen, såfremt De skal betale de nuværende afgifter.

3. marts 2014

J.nr. 1021-14-14-10

LNB-EKN

Side 2 af 7

Retsgrundlag

Retsgrundlaget for Energiklagenævnets afgørelse er vedlagt som bilag 1.

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

En kommune kan efter reglerne i tilslutningsbekendtgørelsens¹ § 17, stk. 1 efter ansøgning i særlige tilfælde meddele dispensation fra tilslutningspligt. Ved afgørelsen den 12. februar 2014 afslog Ringkøbing-Skjern Kommune Deres ansøgning om dispensation fra tilslutningspligt.

Ringkøbing-Skjern Kommunes afgørelse af 12. februar 2014 er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand og skal dermed opfylde forvaltningslovens² bestemmelser herom. Det følger af forvaltningslovens § 22, at en forvaltningsafgørelse skal være ledsaget af en begrundelse, når den meddeles skriftligt, medmindre afgørelsen giver den pågældende part fuldt ud medhold. De er blevet meddelt afslag på Deres ansøgning om dispensation. Afgørelsen giver Dem således ikke medhold i sagen. Afgørelsen skal derfor være ledsaget af en begrundelse, der opfylder betingelserne i forvaltningslovens § 24, stk. 1.

Forvaltningsloven fastlægger i § 24, stk. 1, 1. led, at begrundelsen for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang afgørelsen beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen, jf. forvaltningsloven § 24, stk. 1, 2. led.

Ringkøbing-Skjern Kommunes afgørelse indeholder en henvisning til tilslutningsbekendtgørelsen § 17. Afgørelsen burde have indeholdt en mere præcis

¹ Bekendtgørelse nr. 690 af 6. juni 2011 om tilslutning m.v. til kollektive varmeforsyningsanlæg

² Lovbekendtgørelse nr. 988 af 9. oktober 2012

henvisning til, hvilket stk. i bestemmelsen, afgørelsen er truffet i henhold til, jf. forvaltningsloven § 24, stk. 1, 1. led.

Kommunens afgørelse om at give afslag på dispensation beror på et administrativt skøn, jf. tilslutningsbekendtgørelsen § 17, stk. 1. Det skal derfor fremgå af afgørelsen, hvilke hovedhensyn der har været bestemmende for kommunens skønsudøvelse, jf. forvaltningsloven § 24, stk. 1, 2. led. Ringkøbing-Skjern Kommunes afgørelse er ikke ledsaget af en angivelse af de hovedhensyn, der har været bestemmende for kommunens skønsudøvelse. Det fremgår heller ikke, om kommunen har forholdt sig til Deres konkrete forhold, herunder Deres økonomiske situation.

Kommunens afgørelse opfylder derfor ikke betingelserne i forvaltningsloven § 24, stk. 1 om kravene til begrundelse.

Kommunens afgørelse lider dermed af en væsentlig mangel i form af mangelfuld begrundelse. Baggrunden for kravet om begrundelse i forvaltningsloven er blandt andet, at en myndighed nødvendigvis må udvise grundighed i de forudgående undersøgelser og afvejninger, før en afgørelse træffes. Kravet om begrundelse har karakter af en garantiforskrift, og en mangelfuld begrundelse medfører derfor som udgangspunkt afgørelsens ugyldighed. Under henvisning til, at Ringkøbing-Skjern Kommunes afgørelse af 12. februar 2014 lider af en mangelfuld begrundelse, ophæver Energiklagenævnet kommunens afgørelse, og hjemviser sagen til fornyet behandling i kommunen.

Energiklagenævnet oplyser vejledende, at en hjemvisning indebærer, at det skal overlades til kommunen at træffe fornyet afgørelse i sagen. Kommunen skal således behandle sagen igen, og ikke blot reparere på afgørelsens mangler. Ringkøbing-Skjern Kommune skal som første instans forholde sig til samt vurdere de konkrete forhold, som De har oplyst kommunen om samt evt. indhente yderligere oplysninger, hvor det vil være relevant. Endvidere skal de retsregler som afgørelsen er truffet i henhold til samt de hovedhensyn som kommunen har lagt vægt på fremgå af afgørelsens begrundelse.

De vil således høre nærmere fra kommunen.

Energiklagenævnet kan vejledende oplyse følgende:

Betingelsen for dispensation i tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, er, at der foreligger et særligt tilfælde. De særlige tilfælde er ikke nærmere defineret eller beskrevet i tilslutningsbekendtgørelsen. Kommunen kan dispensere under hensyn til såvel varmemforsyningsmæssige grunde som andre grunde, herunder personlige og økonomiske forhold for ansøgeren, hvor kommunen vurderer, at der foreligger et særligt tilfælde. Kommunen kan f.eks. give dispensation fra tilslutningspligten i medfør af § 17, stk. 1, hvis udgifterne til de lø-

3. marts 2014

J.nr. 1021-14-14-10

LNB-EKN

Side 3 af 7

bende, faste omkostninger, der er forbundet med tilslutningspligten, medfører, at ejendommens ejer derved bringes i en åbenbar urimelig økonomisk situation. Kommunen må i den forbindelse udøve et konkret skøn over ejerens økonomiske forhold sammenholdt med udgiften til de løbende, faste udgifter.

Det konkrete skøn i tilknytning til, om en ansøger bringes i en åbenbar urimelig økonomisk situation, bør ifølge Energiklagenævnets opfattelse bl.a. baseres på økonomiske oplysninger, som indhentes fra ansøgeren. De økonomiske oplysninger bør omfatte samtlige indtægter og udgifter i husstanden, aktiver og passiver sammenholdt med forskudsopgørelser og årsopgørelser.

Som et eksempel på, hvordan en sådan vurdering af en ansøger og dennes husstands økonomiske forhold kan foretages, kan Energiklagenævnet henlede kommunens opmærksomhed på nævnets afgørelse af 31. oktober 2011 i sagen med j.nr. 1021-11-13. Afgørelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside www.ekn.dk.

Afgørelsen er truffet i henhold til tilslutningsbekendtgørelsens § 21, stk. 1, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 1.

Denne afgørelse er truffet af Energiklagenævnets formand på vegne af nævnet efter § 6, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 644 af 19. juni 2006 om forretningsorden for Energiklagenævnet.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside.

Spørgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter varmemforsyningsloven eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. varmemforsyningsloven § 26, stk. 4 og tilslutningsbekendtgørelsens § 22, stk. 5.

Med venlig hilsen

Poul K. Egan
Nævnnsformand

3. marts 2014

J.nr. 1021-14-14-10

LNB-EKN

Side 4 af 7

Bilag 1 – Retsgrundlaget

Forvaltningsloven regulerer bl.a., hvornår en forvaltningsretlig afgørelse skal være ledsaget af en begrundelse, samt hvilke krav der stilles til begrundelsens indhold. Af forvaltningslovens §§ 22 og 24 fremgår følgende:

”[...]

§ 22. En afgørelse skal, når den meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

...

§ 24. En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.
[...]

3. marts 2014

J.nr. 1021-14-14-10

LNB-EKN

Side 5 af 7

Manglende overholdelse af forvaltningslovens regler om begrundelse kan medføre, at en afgørelse lider af formelle mangler. Betydningen heraf er beskrevet i den forvaltningsretlige litteratur. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til ”Forvaltningsret” af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 2. udgave, 2002, side 857 ff., hvoraf bl.a. fremgår følgende:

”[...]

Om tilsidesættelse af sagsbehandlingsregler, formkrav eller andre formelle krav til forvaltningsafgørelser fører til ugyldighed, beror på om der er tale om overtrædelse af visse helt fundamentale krav, garantiforskrifter, eller blot om manglende efterlevelse af ordensforskrifter. Er regler om quorum, bekendtgørelse af afgørelser for adressaten og udtrykkeligt krav om skriftlighed tilsidesat, eller foreligger der grove brud på kompetenceregler eller på officialprincippet, annullerer domstolene afgørelsen uden en nærmere vurdering af om manglen kan betragtes som væsentlig. Eller anderledes udtrykt: Sådanne mangler er altid væsentlige.

[...]

En række regler har det klare sigte at skabe garanti for at afgørelsen behandles mere grundigt og alsidigt. Hovedparten af forvaltningslovens regler har karakter af sådanne garantiforskrifter. Det gælder utvivlsomt habilitetsreglerne, reglerne om partsaktindsigt, partshøring og begrundelse.

[...]

Tilsidesættes sådanne krav, svigter en garanti for afgørelsens rigtighed, og der må derfor gælde en formodning for at afgørelsen er påvirket af fejlen. Denne formodning kan imidlertid i det enkelte tilfælde afkræftes idet afgørelsen viser sig at have fået et korrekt indhold uanset den manglende overholdelse af formalia. Med andre ord kan der i forbindelse med garantimangler sondres mellem manglens generelle og konkrete væsentlighed. I praksis er det ikke ganske klart om domstolene for at erklære en afgørelse ugyldig kræver at manglen både generelt og konkret er væsentlig. Den bedst dækkende beskrivelse af nyere praksis er vist denne: Doku-menteres det under sagen at afgørelsen lider af en garantimangel, annulleres afgørelsen medmindre det lykkes forvaltningen at godtgøre at manglen har været uden betydning i det konkrete tilfælde. [...]”.

3. marts 2014

J.nr. 1021-14-14-10

LNB-EKN

Side 6 af 7

Baggrunden for reglerne om begrundelse, herunder om værdien af, at forvaltningsmyndigheders afgørelser ledsages af en begrundelse, fremgår af den forvaltningsretlige litteratur. En begrundelse i almindelighed må antages at give en øget garanti for afgørelsernes rigtighed, herunder om afgørelsesgrundlaget er sagligt og fyldestgørende. Begrundelseskravet medfører på denne måde, at administrationen nødvendigvis må udvise grundighed i de forudgående undersøgelser og overvejelser, før en afgørelse træffes. En begrundelse kan hjælpe modtageren til bedre at forstå en afgørelse og kan få afgørende betydning for ansøgerens accept af en afgørelse, hvis den går ansøgeren imod. Begrundelsen har desuden betydning for ansøgerens overvejelser om anmodning om sagens genoptagelse, eller om der er grundlag for at viderebringe en klage til en højere administrativ myndighed eller til domstolene. Begrundelseskravet er yderligere en forudsætning for, at offentligheden med hensyn til afgørelser kan få en tilfredsstillende belysning af den pågældende forvaltningsmyndigheds virksomhed. Der kan læses mere om baggrunden for begrundelsesreglerne i bogen ”Forvaltningsloven med kommentarer” af Niels Fenger, Jurist- og Økonomiforbundets Forlag, 1. udgave, 2013, side 619-647.

Ejeren af eksisterende bebyggelse, som er pålagt tilslutningspligt, kan søge om dispensation fra tilslutningspligten. Kommunen har mulighed for i særlige tilfælde at meddele dispensation fra tilslutningspligten, herunder forlænge tilslutningsfristen for en ejendom, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 17.

”Dispensation

§ 17. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde efter ansøgning beslutte, at eksisterende bebyggelse, der er pålagt tilslutningspligt

eller forblivelsespligt, skal fritages for pligten, ligesom der i særlige tilfælde kan meddeles forlængelse af tilslutningsfristen, jf. § 10. [...].

Energiklagenævnet fortolker tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, således, at de hensyn, der efter tilslutningsbekendtgørelsens § 15 kan føre til, at en ejendom ikke kan pålægges tilslutningspligt, som udgangspunkt kan indgå i vurderingen af, om der foreligger et sådant særligt tilfælde, der kan føre til, at en ejendom, som er pålagt tilslutningspligt, alligevel kan opnå dispensation efter § 17, stk. 1. Kommunen har et vidt skøn ved vurderingen af, om der bør meddeles dispensation. Kommunen skal dog ved hver dispensationssag foretage en konkret vurdering.

3. marts 2014

J.nr. 1021-14-14-10

LNB-EKN

Side 7 af 7